

Sygn. akt: VIII Gz 22/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:SSO Barbara Jamiołkowska

SSO Wojciech Wołoszyk

SSR del.Ewa Gatz-Rubelowska-spr.

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A.

przeciwko J. S.

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wydane w dniu 7 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII GC 587/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie z dnia 9 października 2014 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, iż pozwana mimo wezwania nie uiściła opłaty od zażalenia wobec czego stosując przepis art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało odrzuceniu.

Przedmiotowe postanowienie zażaleniem zaskarżyła pozwana.

W treści uzasadnienia podała, iż Sąd nie uwzględnił jej

1

wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, co mogłoby uzasadnić możliwość działania przez sądem II instancji. Pozwana bowiem w chwili obecnej nie posiada środków na opłacenie apelacji zatem wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych był uzasadniony. Pozwana wskazała także, iż jej pełnomocnik w kolejnym piśmie procesowym informował o złożeniu prawidłowego formularza dotyczącego oświadczenia o stanie majątkowym. Na pismo to Sąd pierwszej instancji nie odpowiedział.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Zażalenie nie było zasadnie i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisane go terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną jak również apelację, której strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Natomiast zgodnie z art. 397 §2 k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym.

Sąd II instancji ustalił, iż pełnomocnik pozwanej dwukrotnie wniósł o zwolnienie pozwanej od uiszczenia kosztów sądowych. Pierwszy raz taki wniosek został złożony wraz z wniesioną apelacją. Natomiast drugi wniosek wpłynął pismem z dnia 6 października 2014 r. Obydwa wnioski wbrew zarzutom zawartym w zażaleniu nie zawierały załączonego formularza o stanie majątkowym a zatem nie mogły być przedmiotem merytorycznej oceny przez Sąd Rejonowy.

Przedmiotowe wnioski zostały więc zwrócone przez Sąd I instancji na podstawie art. 102 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wniosek z dnia 14 sierpnia 2014r. został zwrócony zarządzeniem z dnia 5 września 2014r., natomiast kolejny wniosek z dnia 6 października 2014 r. został zwrócony zarządzeniem wydanym w dniu 9 października 2014 r.

Niesłuszne zatem były zarzuty skarżącego, iż Sąd I instancji nie rozpoznał wniosków pełnomocnika pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych.

W konsekwencji Sąd Rejonowy słusznie postąpił wzywając pełnomocnika pozwanej do uiszczenia opłaty od zażalenia na postanowienie Sądu z dnia 9 października 2014 r., a następnie wobec nieopłacenia zażalenia we wskazanym terminie prawidłowo zastosował przepis art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucając zażalenie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne

Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c, oddalił zażalenie pozwanej jako bezzasadne.